

I. DISPOSICIONS GENERALS

1. PRESIDÈNCIA I CONSELLERIES DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Presidència de la Generalitat

LLEI 4/2006, de 19 de maig, de la Generalitat, de Patrimoni Arbori Monumental de la Comunitat Valenciana.
[2006/6142]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que Les Corts han aprovat, i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgo la llei següent:

PREÀMBUL

La Comunitat Valenciana, per les característiques ambientals i històriques, ha vist afavorida l'existència d'una gran biodiversitat d'espècies vegetals llenyoses autòctones i al·lòctones, que formen part de la vegetació dels nostres boscs i dels camps de cultius agrícoles; algunes en són espècies vegetals naturalitzades introduïdes en estes terres en temps remots, d'altres en formen part de la vegetació ornamental dels nostres pobles i ciutats, etc.

Este conjunt de fets ha facilitat que al medi natural, agrícola i urbà, existisquen grups i exemplars botànics que per les seues característiques excepcionals de valor històric, cultural, científic i d'esbarjo constitueixen un patrimoni arbori únic; els exemplars representen una part singular del patrimoni mediambiental i cultural del poble valencià, i n'és, per tant, d'interès públic evident la protecció i la conservació.

Este patrimoni arbori viu, format pels arbres de mesures espectaculars, comprèn també els arbusts o altres exemplars no arboris de dimensions destacables; els que tenen un important significat històric o simbòlic i aquells que recullen tradicions religioses o socials o presenten un alt valor etnoagrari o etnobotànic. Igualment, han d'incloure's en este apartat exemplars d'espècies llenyoses extremadament rares, la presència de les quals implica un valor científic excel·lent i aquells de què la societat en gaudix amb la contemplació.

Els arbres que responen a estes característiques han assolit dimensions i formes inhabituals per a les respectives espècies i són deutors de l'esforç de l'ésser humà en la cura i el manteniment multicentenari; de fet, la gran majoria d'este arbrat correspon a espècimens que han estat plantats i millorats al llarg del temps: molts n'estan a jardins històrics, places de pobles i ciutats, descansadors de vies pecuàries, eres i altres entorns propers a edificacions rurals o masies. Igualment, sobreviuen exemplars multicentenaris d'algunes espècies agrícoles particularment longeves.

Molts d'estos espais arbrats estan en perill per causes diverses, majoritàriament atribuïbles a l'edat generalment avançada i a l'activitat actual i històrica de l'ésser humà. Estos riscos s'han vist afavorits per la manca de coneixement del nombre d'individus destacables i de l'estat de salut. Es calcula que al llarg del segle XX les raons anteriors que han propiciat la pèrdua d'una part substancial del patrimoni arbori destacat de la Comunitat Valenciana.

Per tal d'aturar i evitar la degradació i la desaparició d'este patrimoni arbori, es requereix una assistència continuada individualitzada i de cures especialitzades que en garanteixen la pervivència. Així, junt amb la protecció, han d'establir-se instruments de planificació que n'asseguren la gestió adequada, el seguiment de l'evolució de l'estat de salut, l'aplicació dels tractaments de conservació, la restauració dels arbres i la millora de l'entorn o altres accions necessàries.

Cal tenir en compte que estos arbres han deixat de ser merament, i en essència, arbres forestals, agrícoles o ornamentals, per a passar a ser les peces úniques d'un patrimoni natural i cultural format per arbres monumentals vius, que demana la categoria ètica i intel·lectual.

I. DISPOSICIONES GENERALES

1. PRESIDENCIA Y CONSELLERIAS DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Presidencia de la Generalitat

LEY 4/2006, de 19 de mayo, de la Generalitat, de Patrimonio Arbóreo Monumental de la Comunitat Valenciana
[2006/6142]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos, que Les Corts han aprobado, y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del Rey, promulgo la siguiente ley:

PREÁMBULO

La Comunitat Valenciana, por sus características ambientales e históricas, ha visto favorecida la existencia de una gran biodiversidad de especies vegetales leñosas autóctonas y alóctonas, que forman parte de la vegetación de nuestros bosques y de los campos de cultivos agrícola; algunas son especies vegetales naturalizadas introducidas en estas tierras en tiempos remotos, otras forman parte de la vegetación ornamental de nuestros pueblos y ciudades, etc.

Este conjunto de hechos ha facilitado que en el medio natural, agrícola y urbano, existan grupos y ejemplares botánicos que por sus características excepcionales de valor histórico, cultural, científico y de recreo constituyen un patrimonio arbóreo único; dichos ejemplares representan una parte singular del patrimonio medio ambiental y cultural del pueblo valenciano, y es, por tanto, de evidente interés público su protección y conservación.

Este patrimonio arbóreo vivo, formado por los árboles de medidas espectaculares, comprende también los arbustos u otros ejemplares no arbóreos de dimensiones destacables; los que encierran un importante significado histórico o simbólico y aquellos que recogen tradiciones religiosas o sociales o presentan un alto valor etnoagrario o etnobotánico. Igualmente, deben incluirse en este apartado ejemplares de especies leñosas extremadamente raras, cuya presencia implica un valor científico sobresaliente y aquellos de los que la sociedad disfruta con su contemplación.

Los árboles que responden a estas características han alcanzado dimensiones y formas inhabituales para sus respectivas especies y son deudoras del esfuerzo del ser humano en su cuidado y mantenimiento multicentenario; de hecho, la gran mayoría de este arbolado corresponde a especímenes que han sido plantados y mejorados a lo largo del tiempo: muchos de ellos están en jardines históricos, plazas de pueblos y ciudades, descansaderos de vías pecuarias, eras y otros entornos cercanos a edificaciones rurales o masías. Igualmente, sobreviven ejemplares multicentenarios de algunas especies agrícolas particularmente longevas.

Muchos de estos espacios arbolados están en peligro por causas diversas, mayoritariamente achacables a su edad generalmente avanzada y a la actividad actual e histórica del ser humano. Estos riesgos se han visto favorecidos por la falta de conocimiento del número de individuos destacables y de su estado de salud. Se calcula que a lo largo del siglo XX, las anteriores razones han propiciado la pérdida de una parte substancial del patrimonio arbóreo sobresaliente de la Comunitat Valenciana.

Para detener y evitar la degradación y desaparición de este patrimonio arbóreo, se requiere de una asistencia continuada individualizada y de cuidados especializados que garanticen su pervivencia. Así, junto con su protección, deben establecerse instrumentos de planificación que aseguren su adecuada gestión, el seguimiento de la evolución de su estado de salud, la aplicación de los tratamientos de conservación, la restauración de los árboles y la mejora del entorno u otras acciones necesarias.

Hay que tener en cuenta que estos árboles han dejado de ser meramente, y en esencia, árboles forestales, agrícolas u ornamentales, para pasar a ser las piezas únicas de un patrimonio natural y cultural formado por árboles monumentales vivos, que demanda la categoría

tual de la nostra societat per a procurar-li les cures i les atencions millors, que estes obres d'art producte de la naturalesa i la cultura es mereixen. Este patrimoni està format per individus vius i sensibles, en els quals qualsevol tipus de modificació o d'intervenció que s'hi desenrotlle, o en l'entorn, poden comportar conseqüències greus per a la salut. Per tant és essencial vetllar, coordinar i supervisar perquè els programes de conservació i les mesures d'intervenció particularitzades per a cada exemplar en siguen els més adequats d'acord amb l'estat de salut, les necessitats vitals i la pervivència ja que l'objecte principal d'esta llei és garantir que estos arbres romanguen amb vida el major temps possible entre nosaltres.

També el patrimoni cultural que representen el conjunt de documents gràfics, escrits, tradició oral, etc., que té com a protagonistes estos arbres i el poble valencià, està en perill en estar deteriorant-se i desapareixent, per falta de recopilació. Es per tant també necessària la recuperació del llegat documental, etnobotànic i bibliogràfic del conjunt de valors històrics i culturals que reunixen estos destacats arbres.

Els arbres excel·lents pertanyen tant a propietaris públics com privats i la llei ha de reconèixer el paper decisiu que han tingut tots ells en la preservació. Així i per tal d'assegurar-ne la conservació d'estos monuments naturals i el conjunt de valors que representen cal una col·laboració ampla i eficient i una coordinació institucional i social. La participació conjunta de la Generalitat, les diputacions provincials i els ajuntaments en la dotació financera i de recursos materials i humans per a una protecció i conservació eficaç i efectiva, permetrà desenrotllar i oferir una atenció integrada i polivalent a este patrimoni natural i cultural.

Els arbres excel·lents, monumentals o singulars ofereixen nombroses possibilitats dins de l'àmbit de l'educació ambiental i del desenrotllament sostenible. L'interès i l'estimació que estos arbres inspiren han de servir com a punt de partida per a conscienciar la societat del respecte que devem al medi natural. Simultàniament, són centre d'atracció i permeten la revalorització i la difusió dels espais ecològics en tota la nostra geografia. En conseqüència, el patrimoni arbori monumental continua complint en l'actualitat una funció educativa, cultural, social i econòmica, cosa que ens permet fomentar el desenrotllament sostenible dels llocs on se'l troba.

A l'hora de consolidar un marc adequat per a la protecció i la gestió de l'arbrat monumental, ha de tenir-se en compte la necessitat d'establir diferents categories de protecció. Estes han de ser proporcionals a l'excepcionalitat biològica, científica o cultural. Igualment, és factible que, amb relació a estes categories, s'estableixen diversos nivells de responsabilitat territorial per tal de garantir la participació i el protagonisme dels diversos nivells de l'administració pública, des de l'àmbit local al de tota la Comunitat Valenciana. Alhora, ha d'assegurar-se la capacitat que uns o altres actors de la conservació puguen col·laborar i cooperar, en el marc de les possibilitats, deures i drets, per assegurar la pervivència i la transmissió d'este llegat transferit al llarg dels segles i fins i tot mil·lenis, generació a generació.

Per tal d'exercitar els fins previstos en els apartats precedents, les legislacions actuals en matèria forestal, de conservació de la naturalesa i del patrimoni cultural exhibeixen un marge de buits jurídics, atès que una part substancial del patrimoni arbori no pot adaptar-se al concepte tècnic de flora silvestre que regula les normes sobre conservació de la naturalesa —en concret la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la fauna i la flora silvestre—, o bé excedix de l'àmbit territorial de les regulacions forestals, en créixer fora de terrenys qualificats com a forestals —cas de la Llei forestal 3/1993 de 9 de desembre, de la Comunitat Valenciana. Estos arbres, autèntics monuments vius, formen part de la cultura de la Comunitat Valenciana, i per tant requereixen d'una protecció legal específica. D'altra banda la recent Llei 4/2004, de 30 de juny, d'ordenació del territori i protecció del paisatge, exigix la promulgació d'una norma que eleve a la categoria de veritables monuments aquells arbres que siguen fites del paisatge, ja siga per les característiques naturals com per fets històrics relacionats amb estos.

ética e intelectual de nuestra sociedad para procurarles los mejores cuidados y atenciones, que estas obras de arte producto de la naturaleza y la cultura, se merecen. Este patrimonio está formado por individuos vivos y sensibles, en los que cualquier tipo de modificación o intervención que se desarrolle en ellos, o en su entorno, pueden acarrear graves consecuencias para su salud. Es por lo tanto esencial velar, coordinar y supervisar para que los programas de conservación y las medidas de intervención particularizadas para cada ejemplar, sean los más adecuados en función de su estado de salud, sus necesidades vitales y su pervivencia. Ya que el objeto principal de esta ley es el garantizar que estos árboles permanezcan con vida el mayor tiempo posible entre nosotros.

También el patrimonio cultural que representan el conjunto de documentos gráficos, escritos, tradición oral, etc., que tiene como protagonistas a estos árboles y al pueblo valenciano, está en peligro, al estar deteriorándose y desapareciendo, por falta de recopilación. Es pues también necesaria la recuperación del legado documental, etnobotánico y bibliográfico, del conjunto de valores histórico-culturales que reúnen estos destacados árboles.

Los árboles sobresalientes pertenecen tanto a propietarios públicos como privados y la Ley ha de reconocer el papel decisivo que han tenido todos ellos en su preservación. Así, y para asegurar la conservación de estos monumentos naturales y el conjunto de valores que representan se hace necesaria una amplia y eficiente colaboración y coordinación institucional y social. La participación conjunta de la Generalitat, las diputaciones provinciales y los ayuntamientos en la dotación financiera y de recursos materiales y humanos para una protección y conservación eficaz y efectiva, permitirá desarrollar y ofrecer una atención integrada y polivalente a este patrimonio natural y cultural.

Los árboles sobresalientes, monumentales o singulares, ofrecen numerosas posibilidades dentro del ámbito de la educación ambiental y del desarrollo sostenible. El interés y el aprecio que estos árboles inspiran deben servir como punto de partida para concienciar a la sociedad del respeto que debemos al medio natural. Simultáneamente, son centro de atracción y permiten la revalorización y difusión de los espacios ecológicos en toda nuestra geografía. En consecuencia, el patrimonio arbóreo monumental continúa cumpliendo en la actualidad una función educativa, cultural, social y económica, lo que nos permite fomentar el desarrollo sostenible de los lugares en donde se halla.

A la hora de consolidar un marco adecuado para la protección y gestión del arbolado monumental, debe tenerse en cuenta la necesidad de establecer diferentes categorías de protección. Estas deben ser proporcionales a la excepcionalidad biológica, científica o cultural. Igualmente, es factible que, en relación con dichas categorías, se establezcan diversos niveles de responsabilidad territorial, para garantizar la participación y protagonismo de los diversos niveles de la administración pública, desde el ámbito local al de toda la Comunitat Valenciana. Al mismo tiempo, debe asegurarse la capacidad de que unos u otros actores de la conservación puedan colaborar y cooperar, en el marco de sus posibilidades, deberes y derechos, para asegurar la pervivencia y transmisión de este legado transferido a lo largo de los siglos e incluso milenios, generación a generación.

Para ejercitar los fines previstos en los apartados precedentes, las legislaciones actuales en materia forestal, de conservación de la naturaleza y del patrimonio cultural exhiben un margen de vacíos jurídicos, por cuanto una parte substancial del patrimonio arbóreo no puede adaptarse al concepto técnico de 'flora silvestre' que regula las normas sobre conservación de la naturaleza —en concreto la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Fauna y Flora Silvestre—, o bien excede del ámbito territorial de las regulaciones forestales, al crecer fuera de terrenos calificados como forestales —caso de Ley Forestal, 3/1993 de 9 de diciembre, de la Comunitat Valenciana. Estos árboles, auténticos monumentos vivos, forman parte de la cultura de la Comunitat Valenciana, y por tanto requieren de una protección legal específica. Por otro lado, la reciente Ley 4/2004, de 30 de junio, de Ordenación del Territorio y Protección del Paisaje, exige la promulgación de una norma que eleve a la categoría de verdaderos monumentos a aquellos árboles que sean hitos del paisaje, ya sea por sus características naturales como por hechos históricos relacionados con los mismos.

Per tot això es planteja la necessitat d'un marc legislatiu propi, a través d'una llei de patrimoni arbori monumental de la Comunitat Valenciana.

Article 1. Objecte

1. L'objecte d'esta llei és garantir-ne la protecció, la conservació, la difusió i el foment, la investigació i l'augment del patrimoni arbori monumental de la Comunitat Valenciana.

2. Es considera patrimoni arbori monumental el conjunt d'arbres les característiques botàniques de monumentalitat dels quals o les circumstàncies extraordinàries d'edat, el port o altres tipus d'esdeveniments històrics, culturals, científics, d'esbarjo o ambientals lligats a ells i al seu llegat, els faça mereixedors de protecció i conservació.

3. El concepte «arbori» s'aplica als exemplars de plantes superiors, tant angiospermes com gimnospermes, autòctons o al·lòctons que posseeixen un o diversos troncs suficientment diferenciats. Este concepte afecta per igual els arbres de creixement horitzontal o reptant, les palmeres, determinats arbusts i les formes de troncs grossos de les lianes o plantes trepadores.

Així mateix, abraça tant els exemplars aïllats com les arbredes o conjunts que continguin diversos espècimens arboris.

Article 2. Àmbit

Esta llei és d'aplicació a tots els arbres o exemplars arboris definits en l'article anterior, que radiquen al territori de la Comunitat Valenciana, independentment de la naturalesa i la propietat del sòl en el qual s'assenten.

Article 3. Competència per a la protecció i la catalogació

1. A la conselleria competent en medi ambient li correspondrà la protecció i la catalogació del patrimoni arbori situat en terreny forestal, segons la Llei 3/1993, de 9 de desembre, de la Generalitat, forestal de la Comunitat Valenciana.

2. Els ajuntaments seran els competents per protegir i proposar la catalogació dels arbres de tota espècie que es troben en terreny forestal i no forestal, segons la Llei 3/1993, de 9 de desembre, de la Generalitat, forestal de la Comunitat Valenciana.

3. També li correspondrà a la conselleria competent en medi ambient, la protecció i la catalogació del patrimoni arbori situat en terreny no forestal, segons la Llei 3/1993, de 9 de desembre, de la Generalitat, forestal de la Comunitat Valenciana, quan es tracte d'arbres de protecció genèrica i aquells altres que corresponen als ajuntaments i es consideren mereixedors de protecció, segons s'estableisca mitjançant decret de desenrotllament d'esta llei.

Article 4. Protecció genèrica

1. Es declaren protegits genèricament, sense necessitat de resolució singularitzada els exemplars de qualsevol espècie arbòria existent a la Comunitat Valenciana que igualen o superen un o més dels paràmetres següents:

- 350 anys d'edat.
- 30 metres d'alçària.
- 6 metres de perímetre de tronc, mesurat a una alçària de 1,30 m. de la base.
- 25 metres de diàmetre major de la copa, mesurat en la projecció sobre el plànol horitzontal.
- Per a les diferents espècies de la família Palmae que superen els 12 m. d'estípit, amb excepció de *Washingtonia robusta* H.A. Wendl., el llindar de les quals s'estableix en 18 m.

2. No obstant això, els organismes competents enumerats en l'article anterior procediran a declarar-ne la protecció expressa i en promouran la inclusió en el catàleg d'arbres monumentals de la Comunitat Valenciana.

3. Aquells arbres que no complequen amb els criteris establerts en el paràgraf 1 d'este article i que per tant no gaudesquen d'una protecció genèrica, quan es troben en perill i es consideren mereixedors de protecció d'acord amb esta llei, podran ser protegits cautelarment. Esta resolució podrà dictar-se per l'administració competent per a la protecció posterior i no tindrà una vigència superior a tres mesos i podrà ser renovada per tres períodes semblants més.

Por todo lo anterior se plantea la necesidad de un marco legislativo propio, a través de una Ley del Patrimonio Arbóreo Monumental de la Comunitat Valenciana.

Artículo 1. Objeto

1. El objeto de esta Ley es garantizar la protección, conservación, difusión, fomento, investigación y acrecentamiento del patrimonio arbóreo monumental de la Comunitat Valenciana.

2. Se considera patrimonio arbóreo monumental el conjunto de árboles cuyas características botánicas de monumentalidad o circunstancias extraordinarias de edad, porte u otros tipos de acontecimientos históricos, culturales, científicos, de recreo o ambientales ligados a ellos y a su legado, los haga merecedores de protección y conservación.

3. El concepto 'arbóreo' se aplica a los ejemplares de plantas superiores, tanto angiospermas como gimnospermas, autóctonos o alóctonos que poseen uno o varios troncos suficientemente diferenciados. Este concepto afecta por igual a los árboles de crecimiento horizontal o rastro, las palmeras, a determinados arbustos y a las formas de troncos gruesos de las lianas o plantas trepadoras.

4. Asimismo, abarca tanto a los ejemplares aislados, como a las arboledas o conjuntos que contengan varios especímenes arbóreos.

Artículo 2. Ámbito

La presente Ley es de aplicación a todos los árboles o ejemplares arbóreos definidos en el artículo anterior, que radiquen en el territorio de la Comunitat Valenciana, independientemente de la naturaleza y propiedad del suelo sobre el que se asienten.

Artículo 3. Competencia para la protección y catalogación

1. A la conselleria competente en medio ambiente le corresponderá la protección y catalogación del patrimonio arbóreo situado en terreno forestal, según la Ley 3/1993, de 9 de diciembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana.

2. Los ayuntamientos serán los competentes para proteger y/o proponer la catalogación de los árboles de toda especie que se encuentren en terreno forestal y no forestal, según la Ley 3/1993, de 9 de diciembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana.

3. También le corresponderá a la conselleria competente en medio ambiente, la protección y catalogación del patrimonio arbóreo situado en terreno no forestal, según la Ley 3/1993, de 9 de diciembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana, cuando se trate de árboles de protección genérica, y aquellos otros que correspondiendo a los ayuntamientos se consideren merecedores de protección, según se establezca mediante el decreto de desarrollo de esta ley.

Artículo 4. Protección genérica

1. Se declaran protegidos genéricamente, sin necesidad de resolución singularitzada los ejemplares de cualquier especie arbórea existente en la Comunitat Valenciana que igualen o superen uno o más de los siguientes parámetros:

- 350 años de edad.
- 30 metros de altura.
- 6 metros de perímetro de tronco, medido a una altura de 1,30 m de la base.
- 25 metros de diámetro mayor de la copa, medido en la proyección sobre el plano horizontal.
- Para las distintas especies de la familia Palmae que superen los 12 m de estípite, con excepción de *Washingtonia robusta* H.A. Wendl., cuyo umbral se establece en 18 m.

2. No obstante lo anterior, los organismos competentes enumerados en el artículo anterior procederán a declarar su protección expresa y promoverán su inclusión en el catálogo de árboles monumentales de la Comunitat Valenciana.

3. Aquellos árboles que no cumplan con los criterios establecidos en el párrafo 1 del presente artículo y que por tanto no disfruten de una protección genérica, cuando se encuentren en peligro y se consideren merecedores de protección de acuerdo con esta ley, podrán ser protegidos cautelarmente. Esta resolución podrá dictarse por la administración competente para su posterior protección y no tendrá una vigencia superior a tres meses, y podrá ser renovada por tres periodos similares más.

4. Subsidiàriament, en cas d'inactivitat per l'òrgan competent, de manera excepcional, la conselleria competent en la matèria podrà acordar este tipus de protecció cautelar. En este cas haurà de requerir a l'administració competent que en declare la protecció.

Article 5. Protecció expressa per la Generalitat

Seràn protegits els exemplars que siguen declarats monumentals o singulars per part de la Generalitat.

1. Mitjançant un decret del Consell, a proposta de la conselleria competent en medi ambient, es podran declarar arbres monumentals els exemplars i els conjunts arboris que per les característiques excepcionals d'edat, aparença o d'altres tipus d'esdeveniments històrics, culturals, científics, d'esbarjo o ambientals són mereixedors de mesures de protecció i conservació específica; en particular, s'inclouran en esta categoria els exemplars que tinguen un coeficient de monumentalitat determinat la definició del qual s'establirà mitjançant el decret de desenvolupament d'esta llei. Esta declaració en comportarà la inscripció en el catàleg d'arbres monumentals.

2. Mitjançant una ordre de la conselleria competent en medi ambient i a proposta de la direcció general corresponent, es podran declarar arbres singulars els exemplars o els conjunts arboris que sense assolir la categoria d'arbre monumental segons el decret de desenvolupament d'esta llei, destaquen per les característiques notables d'edat, aspecte o d'altres tipus d'esdeveniments històrics, culturals, científics, d'esbarjo o ambientals que els facen mereixedors de mesures de protecció i conservació específica; en particular s'inclouran en esta categoria els exemplars que tinguen un coeficient de monumentalitat la definició del qual s'establirà mitjançant el decret de desenvolupament d'esta llei. Els arbres singulars estan destinats a garantir el manteniment i l'ampliació del patrimoni arbori monumental. Esta declaració n'ordenarà la inclusió en el catàleg d'arbres singulars de la Comunitat Valenciana.

Article 6. Protecció expressa pels ajuntaments

1. Els ajuntaments, mitjançant un acord del ple de la corporació corresponent, podran declarar arbres monumentals d'interès local els exemplars o els conjunts arboris que destaquen en l'àmbit local, per les característiques de tipus biològic, paisatgístic, històric, cultural o social, i que siguen mereixedors de mesures de protecció i conservació.

2. Esta declaració es comunicarà a la conselleria competent en medi ambient que en procedirà a la inscripció en la secció corresponent del catàleg d'arbres monumentals.

3. Cada ajuntament gestionarà el catàleg d'arbres monumentals d'interès local corresponent.

Article 7. Procediment per a la protecció expressa

1. Este procediment podrà iniciar-se d'ofici o a petició de la persona o l'entitat interessada, que en cas de no ser la propietària haurà d'aportar un acord amb la titular.

2. En el procediment per a la protecció expressa s'haurà de donar audiència als propietaris i als ajuntaments en tot cas, i requerirà un informe tècnic sobre els valors dels arbres a protegir.

Article 8. Catàleg d'arbres monumentals i singulars de la Comunitat Valenciana

1. Es crea el catàleg d'arbres monumentals i singulars de la Comunitat Valenciana on s'inscriuran els exemplars o els conjunts arboris als quals fan referència els articles 4, 5 i 6. El catàleg serà gestionat per la conselleria competent en medi ambient.

2. La direcció general amb competència en la gestió del medi natural procedirà a la inscripció subsegüent en el catàleg de les declaracions comunicades per les administracions corresponents.

3. La catalogació d'un arbre s'efectuarà mitjançant la inscripció corresponent que detallarà les característiques de l'exemplar, l'espècie de què es tracte, els motius de la catalogació, el propietari i l'entorn de protecció que, com a mínim, inclourà un cercle al voltant de la base de l'arbre per on se n'estenen les arrels.

4. Subsidiàriamente, en caso de inactividad por el órgano competente, de manera excepcional, la conselleria competente en la materia, podrá acordar este tipo de protección cautelar. En este caso deberá requerir a la administración competente a que declare su protección.

Artículo 5. Protección expresa por la Generalitat

Serán protegidos aquellos ejemplares que sean declarados monumentales o singulares por parte por la Generalitat.

1. Mediante Decreto del Consell, a propuesta de la conselleria competente en medio ambiente, se podrán declarar árboles monumentales aquellos ejemplares y conjuntos arbóreos que por sus características excepcionales de edad, porte u otro tipo de acontecimientos históricos, culturales, científicos, de recreo o ambientales son merecedores de medidas de protección y conservación específica; en particular, se incluirán en esta categoría los ejemplares que posean un coeficiente de monumentalidad determinado cuya definición se establecerá mediante el decreto de desarrollo de esta ley. Esta declaración conllevará su inscripción en el catálogo de árboles monumentales.

2. Mediante Orden de la conselleria competente en medio ambiente y a propuesta de la dirección general correspondiente, se podrán declarar árboles singulares, aquellos ejemplares o conjuntos arbóreos que sin llegar a alcanzar la categoría de árbol monumental según el decreto de desarrollo de esta Ley, destacan por sus características notables de edad, porte u otros tipos de acontecimientos históricos, culturales, científicos, de recreo o ambientales, que los hagan merecedores de medidas de protección y conservación específica; en particular, se incluirán en esta categoría los ejemplares que posean un coeficiente de monumentalidad cuya definición se establecerá mediante el decreto de desarrollo de esta ley. Los árboles singulares están llamados a garantizar el mantenimiento y ampliación del patrimonio arbóreo monumental. Esta declaración ordenará su inclusión en el catálogo de árboles singulares de la Comunitat Valenciana.

Artículo 6. Protección expresa por los ayuntamientos

1. Los ayuntamientos, mediante acuerdo del pleno de la correspondiente corporación, podrán declarar árboles monumentales de interés local, aquellos ejemplares o conjuntos arbóreos que destaquen en el ámbito local, por sus características de tipo biológico, paisajístico, histórico, cultural o social, y que se hagan merecedores de medidas de protección y conservación.

2. Esta declaración se comunicará a la conselleria competente en medio ambiente que procederá a su inscripción en la correspondiente sección del catálogo de árboles monumentales.

3. Cada ayuntamiento gestionará su correspondiente catálogo de árboles monumentales de interés local.

Artículo 7. Procedimiento para la protección expresa

1. Este procedimiento podrá iniciarse de oficio o a petición de persona o entidad interesada, que en caso de no ser la propietaria deberá aportar acuerdo con la titular.

2. En el procedimiento para la protección expresa se deberá dar audiencia a los propietarios y a los ayuntamientos en todo caso y requerirá un informe técnico sobre los valores de los árboles a proteger.

Artículo 8. Catálogo de árboles monumentales y singulares de la Comunitat Valenciana

1. Se crea el catálogo de árboles monumentales y singulares de la Comunitat Valenciana donde se inscribirán los ejemplares o conjuntos arbóreos a que hace referencia los artículos 4, 5 y 6. El catálogo será gestionado por la Conselleria competente en medio ambiente.

2. La dirección general con competencia en la gestión del medio natural procederá a la inscripción subsiguiente en el catálogo de las declaraciones comunicadas por las correspondientes administraciones.

3. La catalogación de un árbol se efectuará mediante la correspondiente inscripción que detallará las características del ejemplar, la especie de que se trate, los motivos de su catalogación, el propietario y el entorno de protección que, como mínimo, incluirá un círculo alrededor de la base del árbol por donde se extiendan sus raíces.

4. La descatalogació o la pèrdua de la condició d'arbre catalogat es produirà per la mort o la desaparició de l'exemplar. La trasplantació a una ubicació nova, la minva en la talla, el diàmetre de copa o d'altres dimensions, no n'impliquen la descatalogació.

Article 9. Conservació

1. Correspon a la conselleria competent en medi ambient executar les mesures directes o mitjançant ajudes, per a la conservació dels arbres monumentals i singulars ubicats en terrenys forestals dels quals siga titular o els monts del catàleg d'utilitat pública o d'altres llocs dels quals ostente els drets sobre la gestió o l'aprofitament de la volada arbòria.

2. Correspon als ajuntaments, en coordinació i supervisió amb la conselleria competent en medi ambient, executar idèntiques mesures i accions respecte dels arbres monumentals d'interès local ubicats en el seu territori, siga o no forestal, d'acord amb la Llei 3/1993, forestal de la Comunitat Valenciana.

3. Correspon als propietaris, en coordinació i supervisió amb la conselleria competent en medi ambient, el dret a executar accions de conservació dels seus arbres, per ells mateixos o a través d'altres persones amb les quals arriben a un acord.

4. Els propietaris, per assegurar la conservació dels arbres monumentals i singulars col·laboraran amb l'administració. Per això permetran l'accés als tècnics de les administracions competents, degudament acreditats, i també als agents mediambientals, cossos de seguretat amb funcions de vigilància mediambiental, policia local o guarderia rural.

5. Amb l'objectiu de garantir una conservació basada en criteris científics i una assistència tècnica adequada a les distintes administracions, propietaris i ciutadans, s'establirà un òrgan gestor per a l'estudi i la gestió del patrimoni arbòria monumental de la Comunitat Valenciana. Per a una gestió més eficaç d'este objectiu s'aprofitaran els mitjans existents tant en la Generalitat com en l'administració local. La Generalitat, a través de la conselleria amb competències en medi ambient, posarà en marxa el pla director, coordinarà, vetllarà i supervisarà els programes individualitzats, les mesures d'intervenció i la posada en valor perquè siguen els més adequats per a cada arbre.

Article 10. Prohibicions

1. Queda prohibit amb caràcter general danyar, deteriorar, arrancar o matar els arbres protegits, i també modificar físicament o químicament l'entorn de manera que es produesquen danys als exemplars. Igualment, queda prohibida la recol·lecció massiva de les branques, les fulles, els fruits o les llavors, i la instal·lació de plataformes, objectes o cartells que en puguen danyar significativament el tronc, el brancatge o les arrels. També queda prohibida la instal·lació, en el mateix arbre o en el seu entorn de protecció, de qualsevol objecte, estructura o construcció que pugua dificultar o impedir la visió de l'exemplar o conjunt protegit sense motiu estrictament justificat.

2. Queda igualment prohibit l'arrencament, la trasplantació i la tinença d'exemplars arrencats, el comerç i tot tipus de transacció amb ells. S'exclou d'este apartat la venda o la transacció lligada a la transferència de la propietat del terreny, mentre l'exemplar continue en el futur en la mateixa ubicació.

Article 11. Excepcions

1. Les accions descrites en l'article anterior podran exercitar-se excepcionalment, amb l'obtenció prèvia de l'autorització de l'administració competent, motivada en una o més de les raons següents:

- Per a la conservació de l'exemplar o per a garantir el desenvolupament d'activitats científiques o educatives.
- Per a evitar danys a la salut o la seguretat de les persones.

2. També se sotmet a la necessitat d'obtenir autorització administrativa el desenvolupament de moviments de terres, obres físiques en l'exterior d'edificis o en el subsòl, quan se situen a la distància que reglamentàriament es determine, i, en tot cas, en un radi de fins a 10 metres a partir del límit de la copa de l'arbre; la concessió de llicències d'obres no eximeix de l'obligació d'obtenció de l'autorització administrativa citada.

4. La descatalogación o pérdida de la condición de árbol catalogado procede por la muerte o desaparición del ejemplar. El trasplante a una nueva ubicación, la merma en la talla, diámetro de copa u otras dimensiones, no implican la descatalogación.

Artículo 9. Conservación

1. Corresponde a la conselleria competente en medio ambiente ejecutar las medidas directas o mediante ayudas, para la conservación de los árboles monumentales y singulares ubicados en terrenos forestales de su titularidad o montes del catálogo de utilidad pública u otros lugares donde ostente los derechos sobre la gestión o el aprovechamiento del vuelo arbóreo.

2. Corresponde a los ayuntamientos, en coordinación y supervisión con la conselleria competente en medio ambiente ejecutar idénticas medidas y acciones respecto de los árboles monumentales de interés local ubicados en su territorio sea o no forestal, de acuerdo con la Ley 3/1993, Forestal de la Comunitat Valenciana.

3. Corresponde a los propietarios, en coordinación y supervisión con la conselleria competente en medio ambiente, el derecho a ejecutar acciones de conservación de sus árboles, por sí mismos o a través de otras personas con las que lleguen a un acuerdo.

4. Los propietarios, para asegurar la conservación de los árboles monumentales y singulares colaborarán con la administración. Para ello permitirán el acceso a los técnicos de las administraciones competentes, debidamente acreditados, así como a los agentes medioambientales, cuerpos de seguridad con funciones de vigilancia medioambiental, policia local o guarderia rural.

5. Con el objeto de garantizar una conservación basada en criterios científicos y una adecuada asistencia técnica a las distintas administraciones, propietarios, y ciudadanos, se establecerá un órgano gestor para el estudio y gestión del patrimonio arbóreo monumental de la Comunitat Valenciana. Para una gestión más eficaz de este objetivo se aprovecharán los medios existentes tanto en la Generalitat como en la administración local. La Generalitat, a través de la conselleria con competencias en medio ambiente, pondrá en marcha el plan director, coordinará, velará y supervisará los programas individualizados, las medidas de intervención y la puesta en valor para que sean los más adecuados a cada árbol.

Artículo 10. Prohibiciones

1. Queda prohibido con carácter general dañar, mutilar, deteriorar, arrancar o dar muerte de los árboles protegidos, así como modificar física o químicamente el entorno de modo que se produzcan daños a los ejemplares. Igualmente, queda prohibida la recolección masiva de sus ramas, hojas, frutos o semillas, y la instalación de plataformas, objetos o carteles que puedan dañar significativamente su tronco, ramaje o raíces. También queda prohibida la instalación, en el mismo árbol o en su entorno de protección, de cualquier objeto, estructura o construcción que pueda dificultar o impedir la visión del ejemplar o conjunto protegido sin motivo estrictamente justificado.

2. Queda igualmente prohibido el arranque, transplante y la tenencia de ejemplares arrancados, el comercio y todo tipo de transacción con ellos. Se excluye de este apartado la venta o transacción ligada a la transferencia de la propiedad del terreno, en tanto el ejemplar permanezca en el futuro en su misma ubicación.

Artículo 11. Excepciones

1. Las acciones descritas en el artículo anterior podrán ejercitarse excepcionalmente, previa obtención de la autorización de la administración competente, motivada en una o más de las siguientes razones:

- Para la conservación del ejemplar o para garantizar el desarrollo de actividades científicas o educativas.
- Para evitar daños a la salud o seguridad de las personas.

2. También se somete a la necesidad de obtener autorización administrativa el desarrollo de movimientos de tierras, obras físicas en el exterior de edificios o en el subsuelo, cuando se sitúen a la distancia que reglamentariamente se determine, y en todo caso en un radio de hasta 10 metros a partir del límite de la copa del árbol; la concesión de licencias de obras no exime de la obligación de obtención de la autorización administrativa aquí citada.

3. Excepcionalment, el conseller competent podrà acordar, per a casos concrets motivats per un extraordinari interès o utilitat pública, la concessió d'autoritzacions per a l'exercici de conductes descrites en l'article 11, no motivades per les raons de l'article 13, paràgraf 1.

Article 12. Actuacions i aprofitaments

Queden autoritzades:

- Les actuacions de conservació de l'arbre i el seu entorn que duen a terme les distintes administracions competents, en coordinació amb el centre gestor que s'establezca reglamentàriament.
- Els treballs de conreu.
- La recol·lecció de fruits i les produccions d'estos, les restes de tals i podes, com també la fusta ja siga provinent de podes o per mort de l'exemplar. En els últims casos les administracions competents podran adquirir preferentment la fusta amb fins científics, culturals o educatius.
- Les activitats manuals com les batudes o les pràctiques tradicionals equivalents, necessàries per a la recol·lecció de fruites.

Article 13. Altres aprofitaments

1. Les persones físiques o jurídiques propietàries dels exemplars d'arbres protegits, sempre que l'estat de salut de l'arbre ho permeta, tenen el dret d'utilitzar-los com a elements centrals o subsidiaris d'activitats educatives, científiques o ecoturístiques, i també per a l'aprofitament dels fruits i de les restes de tals i podes.
2. En el cas d'exemplars propietat de les administracions públiques, o dels situats en terrenys de monts d'utilitat pública, les entitats que perceben estes rendes asseguraran que una part suficient se'n dedique a les tasques d'estudi, conservació i manteniment dels exemplars.

Article 14. Aprofitament agrícola i foment

1. La conservació dels arbres objecte d'aprofitament agrari inclou el desenvolupament de les podes lleus i de fructificació, tractaments fitosanitaris o altres activitats tradicionalment escomeses per al manteniment d'estos i per a la legítima extracció de rendes de les produccions, sempre que no posen en perill la supervivència de l'arbre.
2. La Generalitat, a través de la conselleria competent en agricultura i de la conselleria competent en medi ambient, facilitarà el suport tècnic i normatiu, i, si escau, l'econòmic, per a facilitar la posada en valor de les produccions esmentades o els seus derivats, com l'oli extret d'olives multicentenàries o altres equivalents.
3. En els casos que, com a conseqüència de la protecció conferida, es produeixen minves, pèrdues o danys a les produccions agrícoles, l'administració competent cooperarà en el sosteniment de les càrregues i compensarà les rendes no obtingudes.

Article 15. Ús educatiu

La Generalitat, a través de les conselleries amb les competències en educació i medi ambient, sense minva de la col·laboració d'altres departaments, facilitarà el suport i la promoció del coneixement dels arbres protegits, i de la conscienciació per a la conservació d'estos, i també la inclusió de l'arbrat monumental en circuits i currículums ecoeducatius. A més a més, la conselleria amb competència en cultura crearà, conservarà i vetllarà el legat arbori mitjançant la creació d'un arxiu documental, bibliogràfic i audiovisual que guarde per a generacions futures este patrimoni i la seua relació amb el poble valencià.

Article 16. Conservació del germoplasma

1. La conselleria competent en medi ambient, a través del banc de llavors forestals del Centre d'Investigació i Experiències Forestals, assegurarà la conservació ex situ i la renovació del germoplasma dels arbres protegits com a monumentals o singulars. Per a això, recol·lectaran o rebran llavors, propàguls o altres unitats aptes de propagació vegetal de cada un dels exemplars. En la mesura possible, estos processos seran extensibles als arbres d'interès local.

3. Excepcionalmente, el conseller competente podrá acordar, para casos concretos motivados por un extraordinario interés o utilidad pública, la concesión de autorizaciones para el ejercicio de conductas descritas en el artículo 11, no motivadas por las razones del art. 13. párrafo 1.

Artículo 12. Actuaciones y aprovechamientos

Quedan autorizadas:

- Las actuaciones de conservación del árbol y su entorno que lleven a cabo las distintas administraciones competentes, en coordinación con el centro gestor que se establezca reglamentariamente.
- Los trabajos de cultivo.
- La recolección de frutos y sus producciones, restos de tals y podas, así como la madera ya sea proveniente de podas o por muerte del ejemplar. En estos últimos casos las administraciones competentes podrán adquirir preferentemente la madera con fines científicos, culturales o educativos.
- Las actividades manuales como el vareo o prácticas tradicionales equivalentes, necesarias para la recolección de frutas.

Artículo 13. Otros aprovechamientos

1. Las personas físicas o jurídicas propietarias de los ejemplares de árboles protegidos, siempre que el estado de salud del árbol lo permita, tienen el derecho de utilizar éstos como elementos centrales o subsidiarios de actividades educativas, científicas o ecoturísticas, así como para el aprovechamiento de sus frutos y de sus restos de tals y podas.
2. En el caso de ejemplares propiedad de las administraciones públicas, o de los situados en terrenos de Montes de Utilidad Pública, las entidades que perciban tales rentas asegurarán que una parte suficiente de éstas se dedica a las labores de estudio, conservación y mantenimiento de los ejemplares.

Artículo 14. Aprovechamiento agrícola y fomento

1. La conservación de los árboles objeto de aprovechamiento agrario, incluye el desarrollo de las podas leves y de fructificación, tratamientos fitosanitarios u otras actividades tradicionalmente acometidas para su mantenimiento y para la legítima extracción de rendas de sus producciones, siempre que no pongan en peligro la supervivencia del árbol.
2. La Generalitat, a través de la Conselleria competente en agricultura y de la Conselleria competente en medio ambiente, facilitará el apoyo técnico y normativo, y si procediera el económico, para facilitar la puesta en valor de las citadas producciones o sus derivados, tales como el aceite extraído de olivos multicentenarios u otras equivalentes.
3. En aquellos casos en los que como consecuencia de la protección conferida, se produzcan mermas, pérdidas o daños a las producciones agrícolas, la administración competente cooperará en el sostenimiento de las cargas y compensará las rendas no obtenidas.

Artículo 15. Uso educativo

La Generalitat, a través de las Consellerias con las competencias en educación y medio ambiente, sin merma de la colaboración de otros departamentos, facilitará el apoyo y promoción del conocimiento de los árboles protegidos, y de la concienciación para su conservación, así como la inclusión del arbolado monumental en circuitos y currículos ecoeducativos. Además, la conselleria con competencia en cultura creará, conservará y velará el legado arbóreo mediante la creación de un archivo documental, bibliográfico y audiovisual que guarde para futuras generaciones este patrimonio y su relación con el pueblo valenciano.

Artículo 16. Conservación del germoplasma.

1. La Conselleria competente en medio ambiente, a través del Banco de Semillas Forestales del Centro de Investigación y Experiencias Forestales, asegurará la conservación ex situ y la renovació del germoplasma de los árboles protegidos como monumentales o singulares. Para ello, recolectarán o recibirán semillas, propágulos u otras unidades aptas de propagación vegetal de cada uno de los ejemplares. En la medida de sus posibilidades, estos procesos serán extensibles a los árboles de Interés local.

2. De la mateixa manera, la conselleria competent en agricultura col·laborarà per assegurar este tipus de conservació a través de l'Institut Valencià d'Investigacions Agràries.

3. Per requeriment dels propietaris, la conselleria competent en medi ambient produirà i els facilitarà quantitats discretes de plantes generades a partir dels fons del banc de llavors susdit.

Article 17. Denúncies

1. Les autoritats, els agents de l'autoritat i els agents auxiliars faran avinent la conselleria competent en matèria de medi ambient i dels ajuntaments de totes les actuacions, les accions o les omissions que coneguen i que puguen constituir una infracció d'esta llei.

2. La vulneració per acció o omisió voluntària de les prescripcions contingudes en esta llei tindrà la consideració d'infracció administrativa i motivarà, amb la instrucció prèvia de l'expedient administratiu oportú, la imposició de sancions als responsables, tot això amb independència de les responsabilitats civils, penals o d'altre ordre en què puguen incórrer els infractors.

3. En els supòsits en què s'aprecie un fet que puga ser constitutiu de delictes o falta, es farà avinent l'òrgan judicial competent, i mentre l'autoritat judicial se n'assabenta, se suspèn el procediment administratiu sancionador.

Article 18. Classificació d'infraccions

1. Són infraccions administratives molt greus:

a. Danyar, mutilar, deteriorar, arrancar o donar mort als arbres protegits, i també modificar físicament o químicament l'entorn de manera que es provoquen danys als exemplars.

b. Arrancar o trasplantar arbres protegits, i també la tinença d'exemplars arrancats i el comerç o la transacció d'estos.

2. Són infraccions administratives greus:

a. La instal·lació de plataformes, objectes o cartells que puguen danyar significativament el tronc, el brancatge o les arrels dels arbres.

b. No permetre l'accés als tècnics i el personal de l'administració degudament acreditats, agents mediambientals, membres de cossos de seguretat amb funcions de vigilància mediambiental, policia local o guarderia rural.

c. L'incompliment del que hi ha disposat en l'article 11. paràgraf 2.

3. Constituiran infraccions administratives lleus l'incompliment de qualsevol altre precepte d'esta llei o dels que per a desenrotllar-la es fixen reglamentàriament.

Als efectes d'este article, els arbres protegits genèricament o cautelosament d'acord amb l'article 4 tenen la consideració d'arbres catalogats.

Article 19. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions previstes en esta llei prescriuran a l'any les lleus, als dos anys les greus i als tres anys les molt greus.

2. El termini de prescripció començarà a comptar-se des del dia en què la infracció s'haguera comès. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput serà la d'acabament de l'activitat o la del darrer acte en què la infracció es consuma.

3. La iniciació amb coneixement de l'interessat del procediment sancionador interrompra el còmput del termini de prescripció.

Article 20. Sancions aplicables

Per la comissió de les infraccions tipificades en esta llei s'imposaran les sancions següents:

Multa de fins a 18.000 euros per a les infraccions lleus.

Multa de 18.001 a 100.000 euros per a les infraccions greus.

Multa de 100.001 a 500.000 euros per a les infraccions molt greus.

Article 21. Graduació de les sancions

Les circumstàncies a tenir en compte per a la graduació de les sancions seran les següents:

2. De igual modo la Conselleria competente en agricultura col·laborarà en assegurar ese tipo de conservación a través del Instituto Valenciano de Investigaciones Agrarias.

3. A requerimiento de los propietarios, la Conselleria competente en medio ambiente producirá y les facilitará cantidades discretas de plantas generadas a partir de los fondos del banco de semillas antedicho.

Artículo 17. Denuncias

1. Las autoridades, agentes de la autoridad y agentes auxiliares pondrán en conocimiento de la Conselleria competente en materia de medio ambiente y de los ayuntamientos cuantas actuaciones, acciones u omisiones conocieran que pudieran constituir una infracción a la presente Ley.

2. La vulneración por acción u omisión voluntaria de las prescripciones contenidas en la presente Ley tendrá la consideración de infracción administrativa y motivará, previa instrucción del oportuno expediente administrativo, la imposición de sanciones a sus responsables, todo ello con independencia de las responsabilidades civiles, penales o de otro orden en que pudieran incurrir los infractores.

3. En los supuestos en los que se apreciase un hecho que pudiera ser constitutivo de delito o falta, se pondrá en conocimiento del órgano judicial competente, y mientras la autoridad judicial esté conociendo el asunto, se suspenderá el procedimiento administrativo sancionador.

Artículo 18. Clasificación de infracciones

1. Son infracciones administrativas muy graves:

a. Dañar, mutilar, deteriorar, arrancar o dar muerte a los árboles protegidos, así como modificar física o químicamente el entorno de modo que se produzcan daños a los ejemplares.

b. Arrancar o transplantar árboles protegidos, así como la tenencia de ejemplares arrancados y su comercio o transacción.

2. Son infracciones administrativas graves:

a. La instalación de plataformas, objetos o carteles que puedan dañar significativamente el tronco, ramaje o raíces de los árboles

b. No permitir el acceso a los técnicos y personal de la administración debidamente acreditados, agentes medioambientales, miembros de cuerpos de seguridad con funciones de vigilancia medioambiental, policia local o guardería rural.

c. El incumplimiento de lo dispuesto en el artículo 11. párrafo 2.

3. Constituirán infracciones administrativas leves el incumplimiento de cualquier otro precepto de esta Ley o de los que para su desarrollo se fijen reglamentariamente.

A los efectos de este artículo, los árboles protegidos genérica o cautelarmente de acuerdo con el artículo 4 tienen la consideración de árboles catalogados.

Artículo 19. Prescripción de las infracciones

1. Las infracciones previstas en esta Ley prescribirán al año las leves, a los dos años las graves y a los tres años las muy graves.

2. El plazo de prescripción comenzará a contarse desde el día en que la infracción se hubiese cometido. En las infracciones derivadas de una actividad continuada, la fecha inicial del cómputo será la de finalización de la actividad o la del último acto en que la infracción se consume.

3. La iniciación con conocimiento del interesado del procedimiento sancionador interrumpirá el cómputo del plazo de prescripción.

Artículo 20. Sanciones aplicables

Por la comisión de las infracciones tipificadas en la presente ley se impondrán las siguientes sanciones:

a) Multa de hasta 18.000 euros para las infracciones leves.

b) Multa de 18.001 a 100.000 euros para las infracciones graves

c) Multa de 100.001 a 500.000 euros para las infracciones muy graves

Artículo 21. Graduación de las sanciones

Las circunstancias a tener en cuenta para la graduación de las sanciones serán las siguientes:

- La intencionalitat
- El dany efectivament causat als arbres
- La reincidència, entesa com la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de les tipificades en esta llei quan així haja estat declarat per resolució ferma
- La situació de risc creada per a la supervivència dels arbres
- L'ànim de lucre i la quantia del benefici esperat o obtingut
- Ostentar càrrec o funció que obliguen a fer complir els preceptes d'esta llei
- La col·laboració de l'infractor en l'aclariment dels fets i en la restitució del bé protegit.

Article 22. Indemnitzacions

Amb independència de les sancions que hi escaiguen, tot infractor està obligat a indemnitzar els danys i els perjudicats que cause al patrimoni arbori de la Comunitat Valenciana amb motiu de la infracció d'esta llei o dels reglaments que la desenvolupen, i a la reposició de la situació alterada a l'estat originari. Tot això sense perjudicats de l'obligació, si escau, d'indemnitzar el titular de l'arbre danyat.

Article 23. Multes coercitives

Amb independència de les sancions que puguen correspondre en concepte de sanció, si l'infractor no adoptara voluntàriament les mesures correctores en el termini que s'indique en el requeriment corresponent, l'òrgan competent podrà acordar la imposició de multes reiterades per lapsos de temps no inferiors a un mes ni superiors a dos mesos. La quantia no excedirà en cada cas el vint per cent de la multa principal amb el límit màxim de 3.000 euros per cada multa coercitiva.

Article 24. Comisos

Tota infracció a esta llei que comporte l'arrancada, la trasplantació, la tinença d'exemplars arrancats o trasplantats i el comerç o la transacció d'estos comportarà el comiso dels arbres objecte d'estes accions.

Article 25. Procediment sancionador

1. La tramitació dels expedients sancionadors per infraccions al que hi ha disposat en esta llei es desenvoluparà segons el que hi ha disposat en el procediment establert en el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora.

2. A l'efecte dels procediments corresponents per a la imposició de sancions, els fets constatats pel personal ressenyat en l'article 18.2.b d'esta llei que es formalitzen en l'acta corresponent tindran valor probatori, sense perjudicats de les proves que en defensa dels seus drets o interessos puguen indicar o aportar els subjectes denunciats.

3. Mitjançant un acord motivat, l'òrgan competent per a iniciar el procediment sancionador o el que haja de resoldre'l podrà adoptar en qualsevol moment mesures de caràcter provisional que asseguren l'eficàcia de la resolució final que poguera recaure, evitar el manteniment o agreujament dels efectes de la infracció o per a restaurar el dany produït. Estes mesures seran congruents amb la naturalesa de la presumpta infracció i proporcionades a la gravetat d'esta.

Article 26. Competència

1. La competència per a iniciar els expedients sancionadors per les infraccions previstes en esta llei correspondrà als directors dels servicis territorials de la conselleria competent en medi ambient. No obstant, estos hauran de comunicar als ajuntaments en el terme municipal dels quals es trobe l'arbre o els arbres l'inici de l'expedient sancionador.

2. La competència per a la imposició de les sancions a què es refereix esta llei, que podrà ser delegada, correspondrà a:

- a) Els directors dels servicis territorials de la conselleria competent en les infraccions qualificades com a lleus i greus.
- b) Al director general corresponent de la conselleria competent en les infraccions qualificades com a molt greus.

- La intencionalidad
- El daño efectivamente causado a los árboles
- La reincidencia, entendiéndose por tal la comisión en el término de un año de más de una infracción de las tipificadas en esta ley cuando así haya sido declarado por resolución firme
- La situación de riesgo creada para la supervivencia de los árboles
- El ánimo de lucro y la cuantía del beneficio esperado u obtenido
- Ostentar cargo o función que obliguen a hacer cumplir los preceptos de esta ley
- La colaboración del infractor en el esclarecimiento de los hechos y en la restitución del bien protegido.

Artículo 22. Indemnizaciones

Con independencia de las sanciones que procedan, todo infractor está obligado a indemnizar los daños y perjuicios que cause al patrimonio arbóreo de la Comunitat Valenciana con motivo de la infracción de esta ley o de los reglamentos que la desarrollen, así como a la reposición de la situación alterada por el mismo a su estado originario. Todo ello sin perjuicio de la obligación, en su caso, de indemnizar al titular del árbol dañado.

Artículo 23. Multas coercitivas

Con independencia de las sanciones que puedan corresponder en concepto de sanción, si el infractor no adoptase voluntariamente las medidas correctoras en el plazo que se señale en el requerimiento correspondiente, el órgano competente podrá acordar la imposición de multas reiteradas por lapsos de tiempo no inferiores a un mes ni superior a dos meses. Su cuantía no excederá en cada caso del veinte por ciento de la multa principal con el límite máximo de 3.000 euros por cada multa coercitiva.

Artículo 24. Comisos

Toda infracción a esta Ley que conlleve el arranque, transplante, tenencia de ejemplares arrancados o transplantados y su comercio o transacción conllevará el comiso de los árboles objeto de estas acciones.

Artículo 25. Procedimiento sancionador

1. La tramitación de los expedientes sancionadores por infracciones a lo dispuesto en esta ley se desarrollará según lo dispuesto en el procedimiento establecido en el Real Decreto 1398/1993, de 4 de agosto, por el que se aprueba el Reglamento del procedimiento para el ejercicio de la potestad sancionadora.

2. A los efectos de los correspondientes procedimientos para la imposición de sanciones, los hechos constatados por el personal reseñado en el artículo 18.2.b) de esta ley, que se formalicen en la correspondiente acta tendrán valor probatorio, sin perjuicio de las pruebas que en defensa de sus derechos o intereses puedan señalar o aportar los sujetos denunciados.

3. Mediante acuerdo motivado, el órgano competente para iniciar el procedimiento sancionador o el que deba resolverlo podrá adoptar en cualquier momento medidas de carácter provisional que aseguren la eficacia de la resolución final que pudiera recaer, evitar el mantenimiento o agravamiento de los efectos de la infracción o para restaurar el daño producido. Estas medidas serán congruentes con la naturaleza de la presunta infracción y proporcionadas a la gravedad de la misma.

Artículo 26. Competencia

1. La competencia para iniciar los expedientes sancionadores por las infracciones previstas en esta Ley corresponderá a los directores de los servicios territoriales de la conselleria competente en medio ambiente. No obstante, éstos deberán comunicar a los ayuntamientos, en cuyo término municipal se encuentre el árbol o árboles, el inicio del expediente sancionador.

2. La competencia para la imposición de las sanciones a que se refiere la presente Ley, que podrá ser delegada, correspondrá a:

- a) Los directores de los servicios territoriales de la conselleria competente en las infracciones calificadas como leves y graves.
- b) Al director general correspondiente de la conselleria competente en las infracciones calificadas como muy graves.

Article 27. Comissió

1. Es crea una comissió consultiva d'avaluació i seguiment de la protecció i la conservació del patrimoni arbori de la Comunitat Valenciana. La comissió es reunirà almenys una vegada a l'any.

2. La comissió estarà presidida pel conseller amb competències en medi ambient, o persona en qui delegue, i la compondran els membres següents:

- Un representant de la conselleria amb competències en medi ambient
 - Un representant de la conselleria amb competències en agricultura.
 - Un representant de la conselleria amb competències en cultura.
 - Un representant de la Diputació Provincial d'Alacant.
 - Un representant de la Diputació Provincial de Castelló.
 - Un representant de la Diputació Provincial de València.
 - Sis representants de les associacions ciutadanes de conservació de la natura i de les associacions de propietaris particulars.
- El responsable de l'òrgan gestor.
 - Tres representants de les universitats valencianes i centres d'investigació oficial reconeguts i amb seu a la Comunitat Valenciana.
 - Un representant del Consell Valencià de Cultura.

Disposició addicional primera

Anualment, mitjançant decret del Consell de la Generalitat, s'actualitzaran les quanties de les sancions previstes en l'article 20 en la mesura de la variació que experimente l'índex de preus al consum.

Disposició addicional segona

Es podrà crear una comissió tècnica i jurídica interdepartamental de les conselleries que exercixen competències d'agricultura, medi ambient i cultura i dels departaments municipals afectats per als casos en què les figures de protecció d'esta llei recaigueren sobre béns declarats jardí històric o parc cultural, a l'empara del que hi ha disposat en la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià.

Disposició final primera

Es faculta el Consell perquè dicte, en el termini de divuit mesos, totes les disposicions reglamentàries que calguen per a l'aplicació i el desenvolupament d'esta llei.

Així mateix, reglamentàriament s'establiran els mecanismes de gestió necessaris per al desenvolupament d'esta llei. A este efecte s'habilitaran els crèdits necessaris per a finançar les despeses dels objectius proposats en l'article 1 d'esta llei, revisables a l'alça anualment segons l'increment de preus anuals.

Disposició final segona

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir esta llei.

València, 19 de maig de 2006

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

Artículo 27. Comisión

1. Se crea una comisión consultiva de evaluación y seguimiento de la protección y conservación patrimonio arbóreo de la Comunitat Valenciana. La comisión se reunirá al menos una vez al año.

2. La comisión estará presidida por el conseller con competencias en medio ambiente, o persona en quien delegue, y estará compuesta por los siguientes miembros:

- Un representante de la Conselleria con competencias en medio ambiente
 - Un representante de la Conselleria con competencias en agricultura.
 - Un representante de la Conselleria con competencias en cultura.
 - Un representante de la Diputación Provincial de Alicante.
 - Un representante de la Diputación Provincial de Castellón.
 - Un representante de la Diputación Provincial de Valencia.
 - Seis representantes de las asociaciones ciudadanas de conservación de la naturaleza y de las asociaciones de propietarios particulares.
- El responsable del órgano gestor.
 - Tres representantes de las universidades valencianas y centros de investigación oficial reconocidos y con sede en la Comunidad Valenciana.
 - Un representante del Consell Valencià de Cultura

Disposición adicional primera

Anualmente, mediante decreto del Consell de la Generalitat, se actualizarán las cuantías de las sanciones previstas en el artículo 20 en la medida de la variación que experimente el índice de precios al consumo.

Disposición adicional segunda

Se podrá crear una comisión técnica y jurídica interdepartamental de las consellerias que ejercen competencias de agricultura, medio ambiente y cultura y de los departamentos municipales afectados para los casos en que las figuras de protección de esta ley recayeran sobre bienes declarados «Jardín Histórico» o «Parque Cultural», al amparo de lo dispuesto en la Ley 4/1998, de 11 de junio, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Disposición final primera

Se faculta al Consell para que dicte, en el plazo de dieciocho meses, cuantas disposiciones reglamentarias sean necesarias para la aplicación y desarrollo de esta ley.

Asimismo reglamentariamente se establecerán los mecanismos de gestión necesarios para el desarrollo de la presente Ley. A tal efecto se habilitarán los créditos necesarios para financiar los gastos de los objetivos propuestos en el artículo 1 de esta ley, revisables al alza anualmente según el incremento de precios anuales.

Disposición final segunda

La presente ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta ley.

Valencia, 19 de mayo de 2006

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ